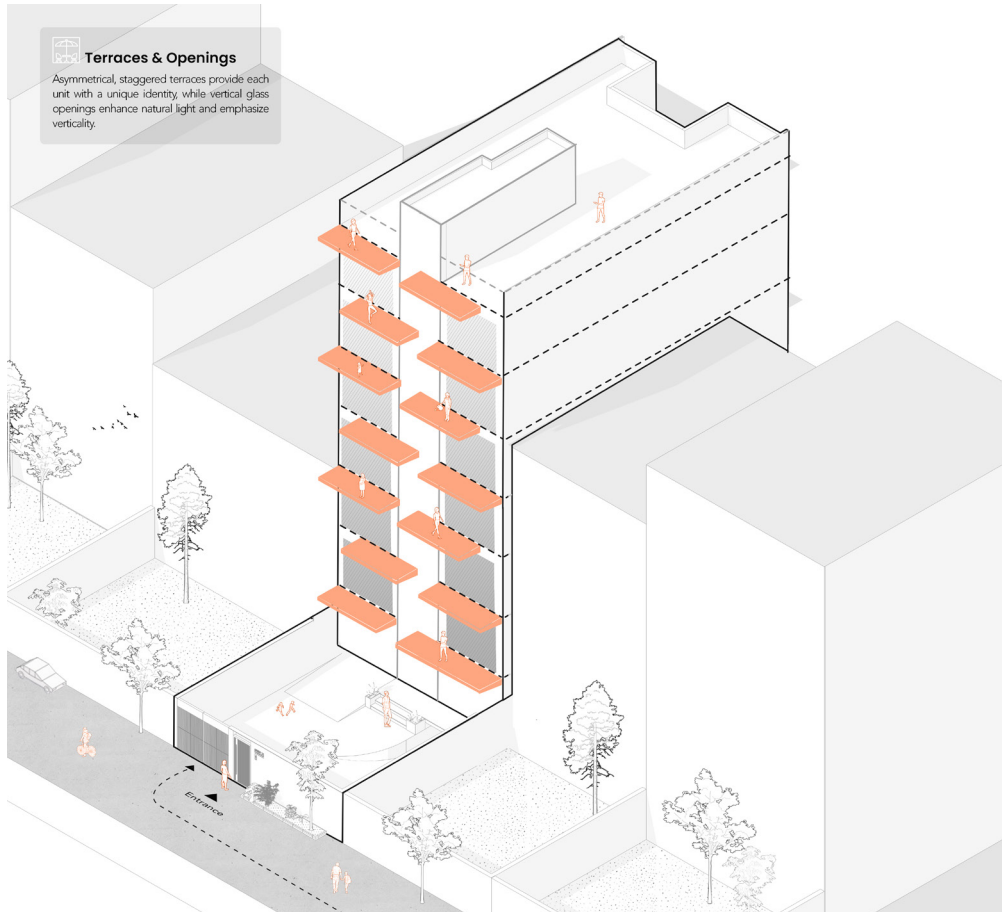

+

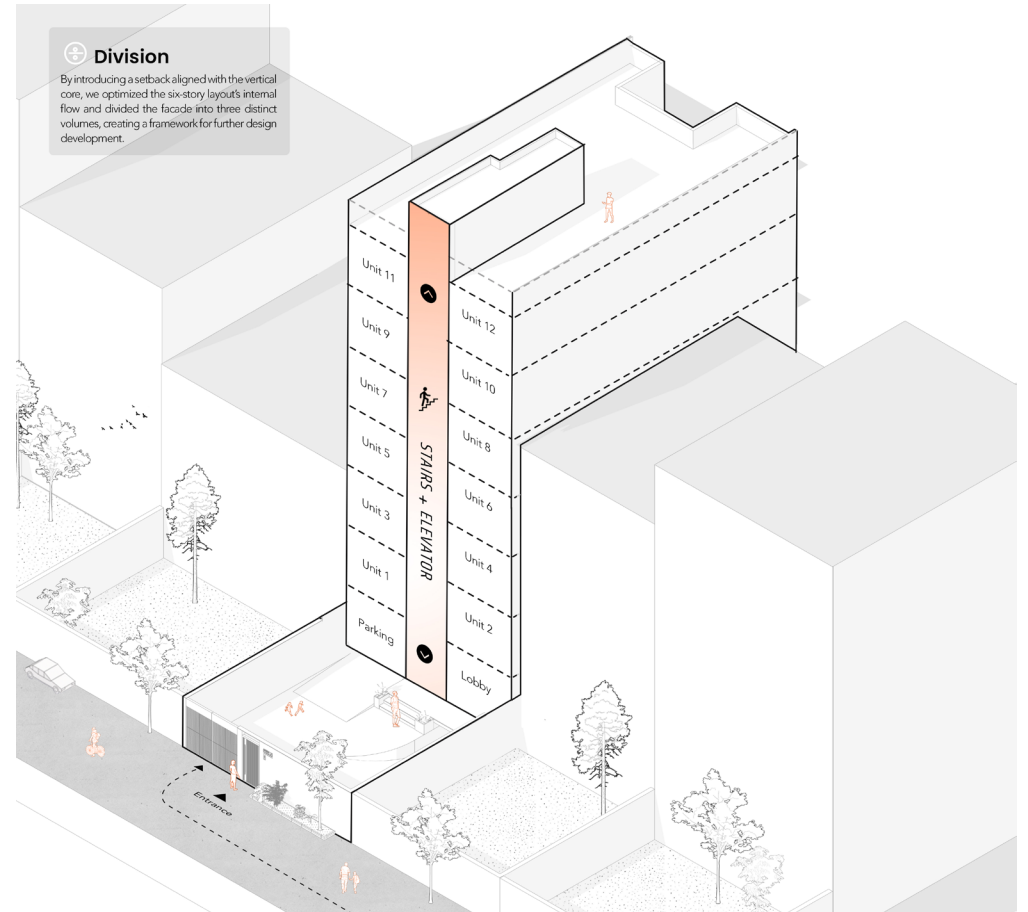
ARIES 21 PROJECT

TEHRAN - VALIASR

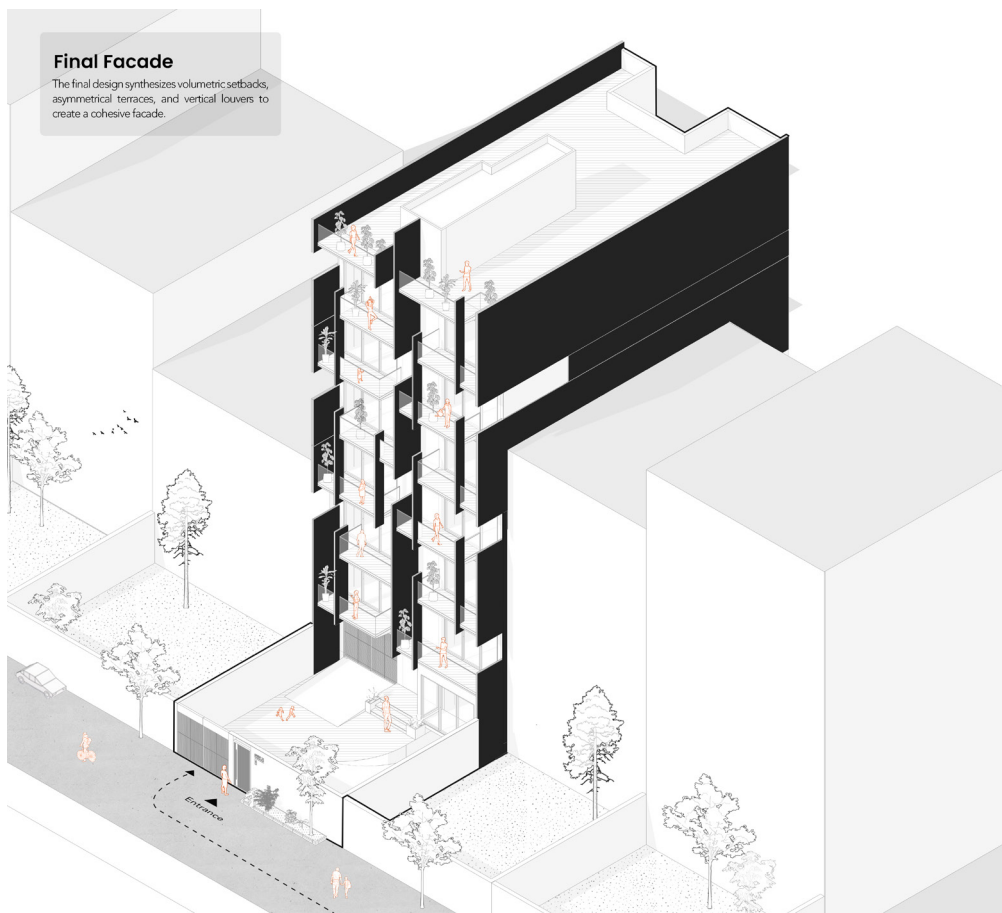
گام دوم - جایگذاری تراس‌ها

در این مرحله، تراس‌ها بر اساس چیدمان و نیاز هر واحد به صورت جابه‌جا و نامتقارن در نما استقرار یافتند؛ رویکردی که از تکرار صرف و شکل‌گیری نمای تیبیک جلوگیری کرد و به هر واحد هویت بصری مستقلی بخشید. همچنین برای طبقات، بازشوهای عمودی و شیشه‌ای در نظر گرفته شد تا نورگیری مناسبی برای فضاهای داخلی فراهم شود

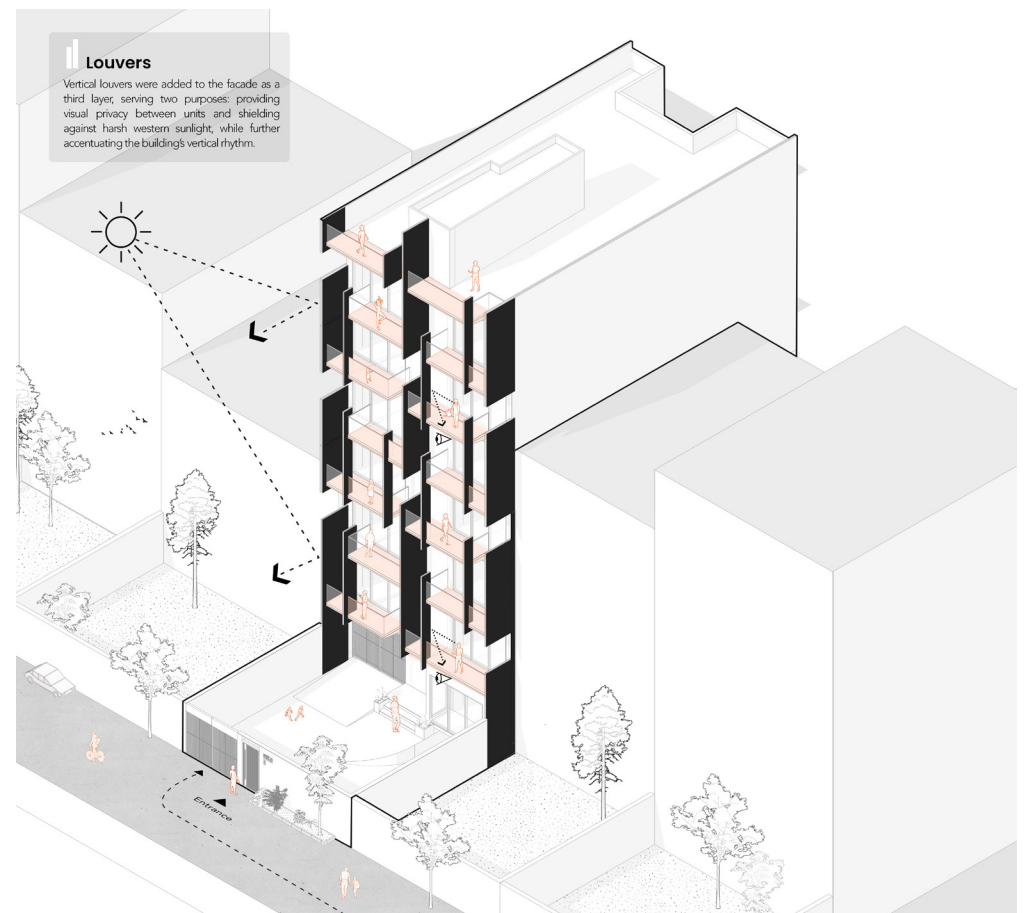
گام اول - بازخوانی پلان و تفکیک حجمی نما

در نقطه‌ی آغازین، با شش طبقه‌ی تیپ مواجه بودیم که هر طبقه میزبان دو واحد مسکونی است. در فرآیند بازآرایی پلان، عقب‌نشینی هدفمندی در راستای هسته‌ی پله و آسانسور نسبت به پلان وضع موجود اعمال شد. این عقب‌نشینی نه تنها به بازتعریف روابط فضایی داخلی انجامید، بلکه نما را به سه لایه‌ی حجمی مجزا تفکیک کرد و بستری برای مراحل بعدی طراحی فراهم آورد

گام چهارم - نمای نهایی

در نهایت، هم‌نشینی عقب‌نشینی حجمی، تراس‌های نامتقارن و صفحات لوور عمودی به شکل‌گیری نمای نهایی انجامید؛ نمایی که در آن سایه‌روشن‌های متغیر ناشی از لوورها در طول روز، ریتم و عمق بصری پویایی بر سطح نما القا می‌کند و در عین حفظ محرمت واحدها، هویت معماری یکپارچه‌ای به ساختمان می‌بخشد

گام سوم - افزودن لوورهای عمودی و کنترل محیطی

در ادامه، صفحات لوور عمودی به‌عنوان لایه‌ی سوم به ترکیب حجمی نما افزوده شدند. این عناصر با دو کارکرد هم‌زمان عمل می‌کنند: نخست، ایجاد حریم بصری میان تراس‌های مجاور و کاهش اشراف بین واحدها؛ و دوم، مهار تابش نامطلوب نور غروب از جبهه‌ی غربی. حضور این لوورها همچنین حرکت عمودی نما را برجسته‌تر ساخت

